

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 4To/63/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7117887050
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 09. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Homzová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2017:7117887050.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Homzovej a sudcov JUDr. Jaroslava Chleboviča a JUDr. Františka Ševčoviča, na verejnom zasadnutí konanom dňa 27. septembra 2017, v trestnej veci obžalovanej Q. B., pre prečin krádeže podľa § 212 ods.2 písm. f) Tr. zák., o odvolaní obžalovanej proti rozsudku Okresného súdu Košice I zo dňa 1.3.2017, sp. zn. 0T/26/2017 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie obžalovanej Q. B.Í..

odôvodnenie:

Okresný súd Košice I rozsudkom zo dňa 1.3.2017, sp. zn. 0T/26/2017 uznal obžalovanú Q. B. za vinnú z prečinu krádeže podľa § 212 ods.2 písm. f) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

v I. na ulici C. L. číslo 1, v L. X., dňa 05. februára 2017 v čase okolo 20.45 hodiny, z predajnej plochy predajne N., odcudzila dva páry náušnic v celkovej hodnote 16,98 € a to tak, že tieto zobrala do skúšobnej kabínky, kde si ich vyskúšala, vložila do vrečka a následne prešla cez pokladničnú zónu bez zaplatenia, pričom poškodenému predajni N. I. spôsobila škodu vo výške 16,98 €, hoci bola za obdobný čin právoplatne postihnutá Obvodným oddelením Policajného zboru Košice - Západ, blokom na pokutu nezaplatenú na mieste, spisovej značky XXXXXXXX zo dňa 12. septembra 2016 právoplatným 12. septembra 2016.

Za to jej okresný súd uložil podľa § 212 ods. 2, § 38 ods. 2, § 36 písm. l), § 37 písm. m) Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 1 (jedného) roka nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. súd obžalovanú na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku, ihneď po jeho vyhlásení do zápisnice o hlavnom pojednávaní podala odvolanie obžalovaná voči všetkým výrokom rozsudku. Takto podané odvolanie obžalovaná podrobne písomne odôvodnila prostredníctvom svojho obhajcu Mgr. M. I.. V písomných dôvodoch odvolania uvádza, že od počiatku popierala spáchanie prečinu a iba tá skutočnosť, že v čase skutku poberala dávky v hmotnej núdzi neznamená, že nemala žiadne peniaze, a že nemôže ísť po obchodoch, poskúšať si nejaké veci, a aj si ich kúpiť. Z dôvodu roztržitosti a jednak, že bola pod vplyvom alkoholu ponáhľala sa z kabínky, pričom náušnice dala omylom do vrečka. Nie je pravdou, aby obaly od náušnic násilným spôsobom znehodnotila a ich skryla. Z odôvodnenia rozsudku nie je zrejmé, prečo súd uveril svedkovi a nie jej. Z okolností, ktoré ona uvádza vyplýva minimálne dôvodná pochybnosť, že hovorí pravdu, a teda prichádza do úvahy použitie zásady „in dubio pro reo“. Čo sa týka uloženého trestu, trest odňatia slobody sa musí brať ako ultima ratio a v jej prípade prichádzalo do úvahy uloženie iného trestu ako trestu odňatia slobody. Má dohodnutú prácu v Česku a zákon umožňuje, aby jej bol uložený peňažný trest, a tento bol zaplatený

v splátkach. Navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a sám vo veci rozhodol tak, že ju spod obžaloby oslobodí, prípadne jej uloží iný trest.

Krajský súd na podklade takto podaného odvolania podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľka podala odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Okresný súd predpísaným spôsobom a v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku upravujúcimi dokazovanie na hlavnom pojednávaní vykonal všetky dostupné dôkazy potrebné pre poznanie skutkových okolností nevyhnutných pre objasnenie veci a spravodlivé rozhodnutie, vrátane preverenia obhajobných tvrdení obžalovanej, na ktoré aj reagoval v dôvodoch napadnutého rozhodnutia.

Prvostupňový súd vykonané dôkazy vyhodnotil podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, i v ich súhrne, logickým a zároveň aj podrobne a presvedčivo odôvodneným spôsobom, ktorému z hľadiska pravidiel stanovených pre hodnotenie dôkazov tak ako sú uvedené v ustanovení § 2 ods.12 Tr. por. nemožno nič vytknúť. Na tomto základe potom prvostupňový súd vyvodil z dôkazov o podstate súdeného činu skutkové zistenia, ktoré sú správne.

Obranu obžalovanej Q. B. vyvrátil svedok B. I., ktorý vypovedal, že pozoroval obžalovanú, nakoľko ju už z videnia pozná, videl ako si zobrala zo stojana bižutériu a prekryla ju nejakým oblečením a išla do skúšobnej kabínky. Keď vyšla z kabínky, veci odložila na stojan a on išiel skontrolovať kabínku, kde našiel za zrkadlom zastrčené obaly od náušnic tak, že ich nebolo vidieť. Keď prešla bezpečnostnou zónou, zastavil ju a povedal jej, že našiel prázdne obaly od bižutérie v kabínke. Obžalovaná následne vybrala bižutériu - náušnice z vrečka. On oznámil vec manažérovi a bola privolaná polícia. Súd svedkovi B. I., ktorý vykonával svoju prácu a s obžalovanou nie je v žiadnom vzťahu nemal dôvod neveriť.

Ani odvolací súd nezistil dôvody, pre ktoré by výpoveď svedka B. I. hodnotil ako nevierohodnú a nepravdivú.

Z výpisu z evidencie priestupkov Ministerstva vnútra SR je zistiteľné, že obžalovaná Q. B. za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch bola postihnutá, a to konkrétne za priestupok zo dňa 12.9.2016 podľa § 50 ods.1 zák. č. 372/1990 Zb. pokutou vo výške 30,- Eur.

Krajský súd sa stotožnil s argumentáciou prvostupňového súdu uvedenou v napadnutom rozsudku pokiaľ ide o právne posúdenie konania obžalovanej ako prečin krádeže podľa § 212 ods.2 písm. f) Tr. zák.

Odvolací súd nezistil pochybenie prvostupňového súdu ani pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu, ktorý bol obžalovanej Q. B. uložený, lebo tento zodpovedá zákonným hľadiskám uvedeným v § 34 ods.4 Tr. zák. Osoba obžalovanej je v napadnutom rozsudku hodnotená plne, v súlade s výsledkami vykonaného dokazovania. Okresný súd správne prihliadol na 5 záznamov v odpise registra trestov na obžalovanú. Obžalovaná bola naposledy odsúdená rozsudkom Okresného súdu Košice II pod sp. zn. 4T/51/2015 zo dňa 24.8.2015 a bol jej uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov nepodmienečne, ktorý vykonala 23.6.2016, pričom bol zrušený trest uložený rozsudkom Okresného súdu Košice II sp. zn. 0T 247/14, kde tiež bola Q. B. odsúdená pre prečin krádeže podľa § 212 ods.2 písm. f), ods.3 písm. b) Tr. zák. rovnako ako v predchádzajúcich prípadoch. Jedná sa u nej o špeciálnu recidívu. Len krátko po vykonaní nepodmienečného trestu odňatia slobody sa opätovne dopustila prečinu krádeže.

Keďže odvolací súd nezistil pochybenie okresného súdu ani pokiaľ ide o zaradenie obžalovanej na výkon trestu odňatia slobody do ústavu so stredným stupňom stráženia, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.